

ویژگی‌های فضای معماری محلات سنتی ایران مبتنی بر توسعه پایدار اجتماعی

پویا همدان خواه^{۱*}، جمال الدین مهدی نژاد درزی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران. hamedankhah1@yahoo.com

۲- دانشیار گروه معماری، دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران.

⋮

چکیده

هدف از انجام این پژوهش بررسی فضای معماری محلات سنتی ایران از نظر زیست پذیری می باشد. معماری محلات سنتی ایران از موضوعات جالب و مورد توجه مهندسين معماری می باشد که یکی از شاخصه های این محلات نحوه جریان زیست پذیری در آنهاست. در محلات ایران، فضاهای زیستی همواره از مؤلفه های مختلف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و محیطی برخوردار بوده است. بنابراین رویکرد توسعه پایدار، روابط انسانی و تعاملات اجتماعی مستلزم شناخت بیشتر محلات مورد نظر از این مؤلفه ها می باشد. امر توسعه پایدار و مفاهیم آن به خوبی با اهداف و مقاصد معماری و شهرسازی نوین سازگار بوده و به عنوان عاملی مؤثر جهت تحقق اهداف پایداری مطرح می شود. فضاها و مراکز اجتماعی و فرهنگی و خدماتی در محیط شهر، به طبع نیازهای اجتماعی و فعالیت های اجتماعی و در جهت تأمین آن نیازها و فعالیت ها به وجود می آید. با شناخت بهتر این ویژگی ها می تواند موجب تدوین چهار چوبی جامع در بیان شاخصه های فضا معماری محلات سنتی ایران از نظر زیست پذیری شود. در این پژوهش محقق از روش توصیفی کیفی استفاده نموده و اطلاعات به دست آمده را از روش کتابخانه ای گردآوری و استخراج کرده است.

اطلاعات مقاله

زمینه تخصصی مقاله:

معماری

دریافت:

پذیرش:

واژگان کلیدی:

معماری محلات سنتی،
زیست پذیری، توسعه پایدار،
روابط انسانی،
تعاملات اجتماعی.

پایگاه نمایه کننده:



پایگاه استادی علوم جهان اسلام

